

252. Опрѣдѣленіе при два или повече глаголы, кога-то го искать въ еднакъвъ падежъ, употреблява ся наведнажъ; като: *азъ обычамъ, почитамъ и хвалю господара си.* А кога-то единый глаголъ го иска въ винителень падежъ, а другой въ дателенъ падежъ, то и опрѣдѣленіе-то, повторено поставя ся и въ два-та падежя; като; *азъ почитамъ господара си и вѣрно му* (господару) *слугувамъ.*

Кога-то единый глаголъ иска опрѣдѣленіе-то по-срѣдственno, а другой непосрѣдственno, то опрѣдѣле-ниe-то пакъ трѣбуva да ся повтори; като: *той излѣзе изъ стањк-тж и тж* (стањк-тж) *зашвори.*

ГЛАВА ЧЕТВРЬТА.

За періоды-ты.

253. Едно главно прѣдложеніе, дополнено съ приставены, или сборъ отъ нѣколко главны, придру-жены съ тѣхны-ты си приставены, за да ся изрѣче пъленъ разумъ, наричя ся *изрѣченіе* или *періодъ.*

254. Періодъ отъ одно главно прѣдложеніе зъве ся *простъ*, а съставенъ отъ двѣ или повече главны прѣдложенія — *сложенъ.*

255. Главны-ты прѣдложенія, что влизать въ съставъ на единъ сложенъ періодъ, наричять ся него-ви *членове.* Сложни-ти періоди бывать: *двоичленни,* *троичленни,* *четырехленни* и пр. наспротивъ членове-ты, отъ колко-то състоять,